

[Knud Lind]

Derfor vil Fremskridtspartiet stemme imod denne motiverede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Der er jo ikke nogen grund til, som jeg gjorde i første omgang, da jeg sad nede på min plads, at hidse sig op over hr. Knud Linds utrolige, lodrette urigtighed, fordi alle har jo hørt, hvad jeg har sagt, så de ved udmærket godt, jeg ikke har skamrost Sovjetunionen. Men det er alligevel interessant at høre i hr. Knud Linds argumentation, hvordan han drejer tingene. Jeg har nævnt 3 eksempler på fremskridt derovre. Det ene kan hr. Knud Lind konstatere ved at tage sin egen radio og undersøge, om der er støjsendere på. Det andet kan han konstatere ved at gå ind ved siden af og læse i Herald Tribune. Det tredje, dette med tv-udsendelsen, beklager jeg, det må altså være svensk tv, han i givet fald skal henvende sig til.

Sagen er – og det var det, jeg sagde – at hr. Knud Lind ikke vil være ved, at der sker en udvikling, at der sker forbedringer og forandringer. Sådanne ser han kun i Sydafrika, hvor de ikke sker. Det er derfor, fru Annette Just er rejst derned på regeringens vegne – altså ikke den danske regerings vegne, hun belaster ikke den – det er på den sydafrikanske regerings vegne. Derved kommer man også til en forkert konklusion. Der er stadig væk store mangler – det sagde jeg udtrykkeligt – ikke tilstrækkeligt med udrejsetilladelser, og der er etpartisystemet.

Jeg er enig med hr. Bjørn Elmquist i, at flertpartisystemet så bestemt er det bedste. Men vi ser altså i Tyrkiet, at det ikke nødvendigvis fører til meget bedre menneskerettigheder. Det er pluralisme, der er det afgørende.

Disse forhold synes jeg nok at man skal tage med i en betragtning. Så kan man nemlig også komme til det resultat, at det nytter noget.

Og derefter et par ord om dagsordenen. Når disse ikkeregeringsorganisationer, som hr. Knud Lind er så fortvivlet over, skal være med til sådan en konference, så vil jeg sige, at det da netop er dem, som har presset på for at få menneskerettighederne styrket rundt omkring i verden. Det er dem, der har gjort det hårde arbejde, man kunne næsten også sige det grove arbejde, mens derimod diplomaterne har haft det betydelig mere mageligt. Derfor er det netop meget vigtigt, at disse ikkeregeringsorganisa-

tioner kommer med til konferencer om menneskerettigheder.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Vi har nu i timevis hørt hr. Gert Petersen, hans hr. Bjørn Elmquist og hans fem andre satellitpartier brede sig ud om, hvad de mener der kan være dårligt i Ankara og andre steder. Men hvad du evner, kast af i det nærmeste krav og ikke i Det Tyrkiske Hav. Var det ikke mere rimeligt, om vi i det danske Folketing interesserede os for menneskerettighederne i Danmark? Var det ikke noget at interessere sig for straffelovens § 266 b, der hindrer dem, der vil forsvare danskheden, det mest vigtige nationale spørgsmål, vi har, hvor vi er udsat for udslættelse. De kan ikke få lov til at udtrykke sig. Vi har en statsradiofoni, der monopoliserer tingene. Man kan ikke få lov til at udtrykke sig.

Vi har et skattevæsen, der – hr. Gert Petersen siger: Åh, jamen det er jo forbrydelser mod staten – men hvordan er det, det foregår? Vi har oplevet fremskridtsforeninger rundt omkring i 273 kommuner blive jaget ud, for så længe de var fremskridtsfolk, sørgede skattevæsenet for at mishandle dem og drive dem i landflygtighed og drive dem fra hus og hjem. Sådan er tilstanden i Danmark, men i stedet kaster man sig ud i det dér, hvor man kan komme til fine internationale konferencer i kjole og hvidt og smøking og store cocktail parties og lignende, men man interesserer sig ikke noget som helst for de reelle menneskerettighedsproblemer, som man virkelig kunne tage sig af fra det danske Folketings side.

Det er ærlig talt en særdeles beskæmmende debat, man har hørt. Men sådan er det overalt, sådan tror jeg i og for sig også at lederne i Tyrkiet og lederne i Kreml har det. De kan ikke se, der er nogen menneskerettighedsproblemer, for de har ikke nogen menneskerettighedsproblemer. På ganske tilsvarende vis har hr. Gert Petersen med sin styren Danmark ud fra sit enøjede og ensidige synspunkt ikke nogen menneskerettighedsproblemer i forbindelse med, at andre ikke kan komme til at føre deres synspunkter frem på en sådan måde, at det virkelig kan blive hørt rundt omkring.

Det er i Danmark, vi skal løse vore problemer, ikke ved at rejse rundt til alle de kongresser og møder, som hr. Bjørn Elmquist og hr.